

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Serghei Ploșnița

(art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-981/23
Nr. PIGD 1-18100298-01-Ira-23062023)*

Recurs vădit neîntemeiat formulat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, în redacția legii de până la 01 septembrie 2023; Motivarea deciziei instanței de apel nu este nerezonabilă; dubiile existente sunt interpretate în favoarea apărării.

15 ianuarie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond : Ivan Parii

Instanța de apel: Iurie Iordan, Alexandru Gafton, Elena Cojocaru

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Serghei Ploșnița,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Alexandru Negru, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Serghei Ploșnița s-a născut în anul 1987 în r-nul Rezina. El a fost învinuit în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (de furt).
2. Serghei Ploșnița a fost apărat de avocații Igor Gandrabur, Ina Bodean.
3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Serghei Ploșnița a fost achitat de comiterea infracțiunii incriminate pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat. La 10 februarie 2023, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul procurorului și a menținut sentința.
4. La 13 aprilie 2023, procurorul a depus recurs în care solicită casarea decizie instanței de apel și remiterea cauzei la rejudicare.
5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 01 februarie 2021 și s-a finalizat la 08 septembrie 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 05 martie 2018 – 20 iunie 2019. Instanța de apel a examinat cauza între 19 iulie 2019 și 10 februarie 2023. Dosarul a ajuns în instanța de recurs la 23 iunie 2023.

ÎN FAPT

6. Serghei Ploșnița a fost învinuit că, la 15 iulie 2017, între orele 02:00–05:00, aflându-se în într-un sat din raionul Rezina, a sustras pe ascuns dintr-un automobil de model „Volkswagen T4” o geantă ce conținea bunuri și bani în valoare totală de 7.200 de lei (300 de dolari SUA și 1800 de lei), cauzând proprietarului un prejudiciu material considerabil. Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.
7. Prin [sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina](#), din 20 iunie 2019, Serghei Ploșnița a fost achitat de comiterea infracțiunii incriminate, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat. Acțiunea civilă înaintată a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța a constatat că învinuirea înaintată lui Serghei Ploșnița este bazată pe presupuneri, iar probe care să demonstreze pătrunderea inculpatului în automobilul părții vătămate nu sunt. Acuzația se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate și ale martorului Nina Jidraș. Declarațiile date de partea vătămată nu coroborează cu probele materiale, iar cele ale lui Jidraș sunt contradictorii. Nu a fost dovedită posesia de către inculpat a banilor și bunurilor sustrate. Versiunea privind posesia de către Ploșnița a dolarilor nu este susținută de probe. Organul

de urmărire penală nu a efectuat percheziții ori alte acțiuni probatorii relevante. În lipsa unor probe concludente, instanța a constatat că vinovăția inculpatului nu a fost probată.

8. La 05 iulie 2019, procurorul în Procuratura raionului Rezina, Ion Bernaz, a depus apel. El a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Serghei Ploșnița să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și condamnat la 420 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Acțiunea civilă să fie admisă integral, cu dispunerea încasării de la inculpat în beneficiul părții vătămate, Nicolae Josan, a prejudiciului material în mărime de 8.046 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 10.000 de lei. A solicitat încasarea de la Serghei Ploșnița în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 32,21 de lei. A invocat că instanța s-a limitat la constatări generale, nu a analizat efectiv probele administrate și nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Nina Jidraș, Eugeniu Mihăilă și Afanasie Cazacu, precum și ale părții vătămate, Nicolae Josan. Aceste declarații sunt relevante pentru stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

9. La 10 februarie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins ca nefondat apelul procurorului și a menținut sentința. Instanța de apel a conchis că probele prezentate în instanța de fond nu demonstrează vinovăția inculpatului și nu sunt suficiente pentru a susține acuzațiile. Ea a subscris motivării primei instanțe.

10. La 13 aprilie 2023, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare. Procurorul a reiterat argumentele din apel. El susține că instanța a ignorat fapte esențiale și a apreciat eronat probele. Evaluarea declarațiilor martorilor și ale părții vătămate este eronată. Instanța de apel și-a limitat analiza la concluzia că infracțiunea nu a fost săvârșită de inculpat, fără a examina inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii și fără o apreciere completă și coroborată a probelor administrate.

11. La 23 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referinței la recurs. Careva referințe nu au fost depuse.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

13. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 28 martie 2023. Recursul a fost declarat la 13 aprilie 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile, recursul a fost înaintat în termen.

14. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), § 85).

15. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Acest temei a fost interpretat în numeroase cauze (a se vedea hotărârile nr. [1ra-231/2023](#), [1ra-1081/2023](#), [1ra-1309/2023](#)). Acuzarea pretinde că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a admis erori grave de fapt, care au afectat soluția, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. O explicație a modului prin care s-au materializat aceste erori în recurs nu sunt menționate. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală. Argumentul invocat de recurent precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84 și [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania, 1999](#), § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

16. Aprecierea probelor efectuată de instanța de apel nu este irațională. Concluziile expuse în sentință și în decizie sunt logice și concordă cu materialul probator. Instanțele au indicat că vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Dubiile au fost interpretate în favoarea apărării. Această motivare este clară și convingătoare, ea justifică suficient soluția emisă. Recurentul nu explică în ce constă caracterul vădit nerezonabil sau arbitrar al aprecierilor date

de instanțe. El doar exprimă dezacordul cu aceste aprecieri. Prin urmare, recursul este vădit neîntemeiat.

17. Din motivele expuse supra, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul procurorului Vitalie Călugăreanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău 10 februarie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru